

"La brutícia del cor no s'elimina igual que una taca"

Dc, 4/03/2015 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del papa Francesc a la casa de Santa Marta. *Dimarts 3 de març de 2015*

Els falsos sants, que també davant del cel es preocupen més per semblar-ho que per ser-ho, i els pecadors santificats, que més enllà del mal fet han après a "fer" un major bé. No ha hagut mai dubte sobre a quin d'ells prefereix Déu -afirma el papa Francesc- que posa aquestes dues categories al centre de la seva meditació.

La taca s'elimina amb el "fer"

Les paraules de la Lectura d'Isaïes -explicada al principi- són un imperatiu i paral·lelament una "invitació" que esdevé directament de Déu: "Deixa de fer el mal, prepara't a fer el bé defensant orfes i vídues. Cal dir -assenyala Francesc- "que aquells que ningú recorda" entre els quals -continua el papa- hi són també "els ancians abandonats", "els infants que no van a l'escola" i aquells "que no saben fer la senyal de la Creu". Darrera d'aquest imperatiu està sempre la invitació a la conversió:

"Però, com puc convertir-me? Aprenent a fer el bé! La conversió, la brutícia del cor no s'elimina com s'elimina una taca: anem a una tintoreria i sortim nets... Es treu amb el "fer": fer un camí diferent, un altre que aquell del mal. "Prepara't per fer el Bé!, és a dir el camí de fer el bé. I com és el bé? és molt simple! Busca la justícia, socorre l' oprimit, dóna justícia a l'orfe, defensa la causa de la vídua." Recordem que a Israel, els més pobres i els més necessitats eren els orfes i les vídues: ofereix-los justícia, ves on les nafres de la humanitat són més doloroses... i així, fes el bé i tu rentaràs el teu cor."

Perdona a l'altre totalment

I la promesa d'un cor rentat, es a dir, perdonat, esdevé del Déu mateix, que no té la comptabilitat dels pecats davant d'aquell que estima concretament al proïsme:

"Si tu fas això, si tu vens per aquest camí, al qual jo et convido -ens diu el Senyor- malgrat que els vostres pecats siguin vermells, esdevindran blancs com la neu". És una exageració, el Senyor exagera: però és la veritat! El Senyor ens dóna el do del seu perdó. I el Senyor perdona generosament. "Però jo et perdono fins aquí, després ja veurem..." No, no! El Senyor perdona sempre tot! Tot! Però si tu vols ésser perdonat, tu has de començar el camí de fer el bé. Aquest és el do!

El parany de l'aparença

L'Evangeli del dia presenta el grups dels astuts, d'aquells "que -assenyala Francesc- diuen coses justes, però fan el contrari". "Tots -afegeix- som astuts i sempre trobem un camí que no és el just, per semblar més justos del que som: és el camí de la hipocresia."

"Aquests fan veure que es converteixen, però en el seu cor és una mentida: són

mentiders! És una mentida... el seu cor no pertany al Senyor; pertany al pare de totes les mentides, a Satanàs. I aquesta és l'aparença de santedat. Milers de vegades prefereix Jesús als pecadors que a aquests. Per què? els pecadors diuen la veritat sobre sí mateixos. "Allunya't de mi Senyor que sóc un pecador!" Ho havia dit Pere, una vegada. Un d'aquells mai diu això! "T'agraeixo Senyor, perquè no sóc pecador, perquè sóc just"... A la segona setmana de la Quaresma aquestes són tres paraules per pensar, per meditar: la invitació a la conversió, el do que ens donarà el Senyor, es a dir un gran perdó, un gran perdó i la trampa, és a dir fingir que ens convertim, però prenem el camí de la hipocresia."

Traducció: Paloma Llorente -Catalunya Religió